

תגובה על תגובתו של יצחק דגני

בוקר!
 בשעת מילוי תעודת זיהוי לעגל, זכור
 נא למלא
 1. תאריך הלידה.
 2. שם האב ומספרו.
ספר העדר

לא התכוונתי להגיב על כל מאמרו של יצחק דגני העוסק בנושאים שונים לגמרי, כי אם רק על מה שנראה לחברי ולי כדבר שאי אפשר לעבור עליו בשויון נפש כאשר הוא נכתב בבטאון מקצועי. גם אני הייתי רפתן וברור שאיני נוקט לשון של ולולז ברפתנים; אולם, בניגוד לדעתו של מר דגני, רבים מאד המקרים שבהם רפתנים מְשִׁמֵּם עצות שבמקרה הטוב הן רק עולות הרבה מאד כסף מיותר. לדוגמא: ריסוסים שונים במשך שנים בריכוזים לא נכונים, או בכלל שלא לצורך; או זריקות מיותרות של ויטמינים למיניהם. דוקא בגלל הכבוד שאני רודחש לענף (שממנו אני מתקיים) איני יכול לעבור לסדר היום כאשר ב"משק הבקר והחלב" נערכת שאקטיונבציליזיס הוא "התנפחות של בלוטות בלחי ובצוואר" ושפנריציום הוא "רקבון הטלף". גם אם כפי שמר דגני כותב בתגובתו הוא לא התייחס למחלה כי אם לרפואה, הגדרת המחלה יכולה לתת להבין שהוא מתכוון להתופעה אחרת לגמרי. יש מחלת חסר שבה מתנפחת בלוטה בצוואר (בלוטת המגן) ושנגרמת בגלל חוסר יוד במזון (GOITER). אך מחלה זו אינה קיימת בארץ. את התופעה הזו אפשר באמת לרפא ולמנוע בעזרת תרכובות יוד אורגני